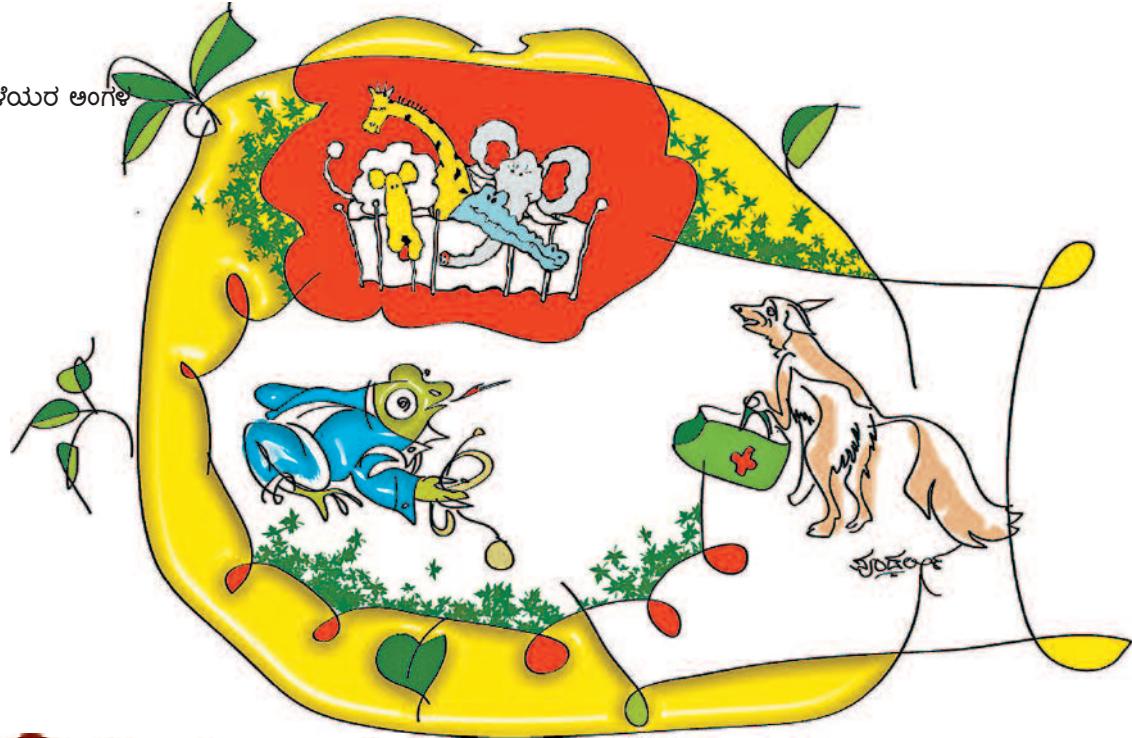

ಎಳೆಯರ ಅಂಗಳು

ಕವ್ಯ ಉಪನಾಯ

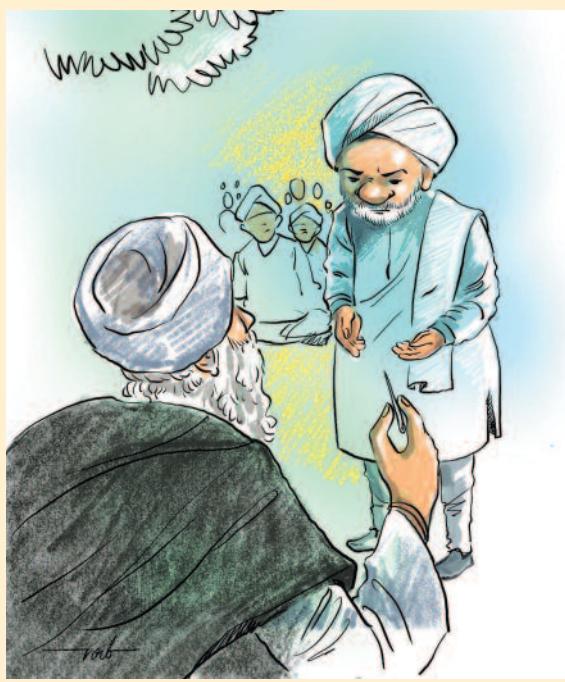
ಗ್ರಿದೊಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕವ್ಯೇಯು ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕ್ಷೇಗೊಂಡಿತ್ತು.

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾದರಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯವು ಸಂಭಬವಿಸಿದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅತ್ಯ ತರಳಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವು ಪ್ರತಿಖಲವಾಗಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ಸಲ ಮುದಿಯಾದ ನರಿಗೆ ಕವ್ಯೇಯ ಮೇಲೆ ಹೊಳ್ಳೆಯ ಕಿಚ್ಚು ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಕರಾಳ ವಿಕರಾಳ ಶರೀರ ಹೊಂದಿದ ಕವ್ಯೇಗೆ ತನ್ನನೇ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು

ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ತಮಾಪೆಯೆ ಸರಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ಮನದಲ್ಲೇ ಕವ್ಯೇಯನ್ನು ನಿಂದಿಸಿತು. ಸಮಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮುದಿ ನರಿಯು ಕವ್ಯೇಯ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಿತು.

ಕವ್ಯೇಗೆ ತನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕವ್ಯಪಟ್ಟಿ ಶೋಧಿಸಿದ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕವ್ಯೇಗೆ ಇತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಕಾಡಿನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು

ಶ್ರೀಮಂತನಿಧಾದ ಜ್ಞಾನೀಯದಯ

ಒಮ್ಮೆ ಸಿಳ್ಳೋ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಗುರುನಾನಕರು ಘರೀಂದ್ರೋ ಕೋಟ್ಟಾನ ಧರ್ಮಭಕ್ತವೀರಾದರಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ವಿವರ ತಿಳಿದ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಿಳ್ಳೋ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೋಬ್ಬ ಅವರ ದರ್ಶನಾಧಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಒಂದೆಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ, ಆತ 'ಗುರುಗಳೇ, ನಾನ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ದಯಾವಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ' ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಅದು ಹೇಗೆ ಗುರುನಾನಕರಿಗೆ ಅವನೋಬ್ಬ ಜಪ್ತಾಗ್ರೇಸರ ಶ್ರೀಮಂತ ಎಂಬ ವಿವರ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಧಟನೆ ಯೋಚನೆಯೊಂದು ಹೊಳೆಯಿತು, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಧಟನೆ ಸಂಪತ್ತು ಸದ್ಭಿನಿಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರಣಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಜೋಗ್ಗಿಯಿಂದ ಸೂಚಿಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು, 'ಈ ಸೂಚಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ನಿನಗೆ ಇದನ್ನು ಭದ್ರವಾಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕವ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಇದನ್ನು ಬರುವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸು. ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು' ಎಂದರು.